

Podlavičník

Perličky z našeho ústavu !!!

Reportáž ze zahraničí!

Fotografie!

Skandál s přezouváním!

Paparazzi

Je tady listopad a konečně i nový Podlavičník!

Náš školní časopis dostal na školní rok 2012/2013 nový kabátek. Přibyly nové rubriky a samozřejmě zůstaly i ty staré. V tomto prvním čísle se můžete těšit na rozhovory, reportáže ze školy i mimoškolního prostředí, drby a samozřejmě také na zábavu.

Hlavním tématem tohoto čísla je přezouvání. Měli by se učitelé stejně tak jako my žáci přezouvat? Nebo zůstává čistě na nich, zda svou nožku umístí do bačkor? Názory učitelů i našeho časopisu se dozvíte uvnitř ☺. Kdo z učitelského sboru vstoupil do stavu manželského a kdo oslavil narozeniny? To vše se dozvíte v tomto čísle!

Obsah

str. 2	Deník zoufalého maturanta	str. 14	Rozpis seminářů na rok 2012/2013
str. 2	Deník zděšeného prváka	str. 16	Nová tvář v učitelském sboru
str. 4	Téma měsíce: Přezouvání/nepřezouvání	str. 17	Studentské středy
str. 6	Paparazzi	str. 19	Ze školních lavic
str. 7	Perličky (nejenom z naší školičky)	str. 22	Pohled z lavice
str. 10	Reportáž ze zámoří	str. 23	Back to school!
str. 12	Brno 2012 – SOČ	str.24	Kultura
str. 13	Pohled od katedry		

Deník zoufalého maturanta

Drahý deníčku,

opět nestíhám, takže jen v krátkosti z dnešního dne. Počkat, už jsem do tebe nenapsala ani čárku celý týden. Předsevzetí, že každý den vložím aspoň jednu větu, je trochu pryč.

Škola mě naprosto pohlcuje, fyzicky (vypracovávání a studium maturitních okruhů a k tomu učení se na normální výuku) i psychicky (3 ze 4 nočních můr jsou o učebnicích, maturitní zkoušce a většinou končící tragicky).

Přijít ze školy, kde se učíš, na intr, kde se učíš nebo čteš povinnou četbu z češtiny... To je pak sakra jasné, že aspoň jeden den v týdnu musíš jít do hospody „na jedno“.

Povinná odreagovací kúra těla i mysli. A to se pak heslo, že studenti mají slastný život, odráží jen v tomto jednom zoufalém večeru, kdy se snažíš

marně zastavit čas, protože utíká až moc rychle.

Když nechceš a když by měl letět jak splašený, tak stojí. Ne že se vleče, on fakt nehorázně drze stojí!

Jenže tak to bylo vždy a asi bude i v našem případě a v případech všech vás ostatních, kteří se vesele flákáte v nižších ročnících... Má krátká filozofická chvilka se asi chýlí ke konci, jelikož se na mě od stolu zase blbě tlemí nějaké papíry, které by se rády dostaly do mé hlavy. Budiž, staniž se. Kdyby to šlo tak lehce. Každopádně si před tím asi ještě dám pořádný kus čokolády a rozvalím se na postel, budu koukat do stropu, počítat šmouhy na zrcadle, koukat se z okna, zírat do facebooku, dokonce si možná i uklidím pokoj, dojdu si na návštěvu ke kámoškám do vedlejších pokojů (tuto skvělou možnost máme ale jen my na intru, heč), budu číst všechny možné knihy, jen ne ty, které jsou povinné a tak.

Hlavně co nejvíce oddálit možnost dostat se k tomu stolu s učením!!!

Mary AZT 4

Deník zděšeného prváka

Milý deníčku,

stejně jako Neil Armstrong, Tenzing Norgay či Edmund Hillary i já jsem zažila svůj největší úspěch a to jsem nemusela ani letět na Měsíc, ani pokořit Mount Everest. Stačilo vyšlapat „pár“ schodů do naší třídy a neocitnout se v bufetu, případně na záchodech nebo někde jinde. Abyste věděli, staří Římané, kteří tvrdili, že všechny cesty vedou do Říma, neměli tak úplně pravdu. V dnešní době tomu tak už není a rozhodně ne na zdrávce. Podle mě všechny cesty vedou do bufetu, nikoli do Říma. Nejenže každou přestávku je v bufetu fronta hladových studentů táhnoucí se pomalu až k tělocvičně, ale pokaždé, když jsem se ztratila

v těch spleťtých chodbách naší školy (a že jich tam je dost), vždy jsem vyšla právě v onom bufetu. Nevím, jak se mi vždy povedlo, přestože jsem mířila do přístavby, najednou jsem se octla v přízemí. Těžko říct, zda za to může můj špatný orientační smysl, či hladovějící žaludek.

Myslím si, že už jsem se na nové škole trochu rozkoukala a není to tak strašné jako první dny. I když, abych byla upřímná, tahle škola mi připravila opravdu pár krušných chviliek..

Například hodina Krm, na kterou nám paní uč. Opekarová přinesla krabičku plnou zubů, z ní vytáhla horní řezák a začala nám ho popisovat.

Když skončila, nechala ho kolovat po třídě. Nadšeně jsme si ho prohlíželi ze všech stran a přikládali si ho ústům, abychom zjistili, jak by nám pasoval.

„A paní učitelko, kde jste je vzala?“ zeptal se spolužák zaujat tvarem zubu.
 „Ty jsou z mrtvol,“ odpověděla p.uč. Opekarová a my všichni strnuli. Z mrtvol?! Ubohý zub jsme opatrně rukou bezpečně obalenou v mikině (co kdyby mrtvola umřela na mor, případně na AIDS) dostrkali zpět do krabičky a oddechli jsme si, že je ta hrůza pryč. Když už jsme si mysleli, že je po všem, přišel na řadu špičák a po něm řezák... A my si s hrůzou uvědomili, že člověk má v puse 32 zubů! Zbytek hodiny jsme si zuby navzájem cvrnkali podobně jako skleněné kuličky.

Také na sobě začínám pozorovat příznaky choroby, které se říká nemoc z povolání. Ve volných chvílích v autobuse pozoruji ostatní cestující, ale nekoukám se jim do obličeje nebo do očí, ale na zuby! V duchu je všechny kreslím...
Magdalena K. AZT 1

Milý deníčku,

uff. Začátky máme za sebou. První ustrašené pohledy, zapamatování tolika jmen, bloudění školou. Sice ještě občas vyběhneme „pár“ schodů navíc, ale zlepšujeme se. A to se cení. Akorát to učení...: Hrozná změna oproti základce. Občas si říkám, co tu vůbec děláme? Ale co, nějak se tím prokoušeme. ☺ Musíme.

Viktorie ZLY1

Milý deníčku,

již na základní škole jsme si říkali, jaké to asi bude na střední, těšili jsme se a je to tady! Prázdniny skončily a střední „uhodila“. Po několika týdnech se už trefujeme do správných dveří, když hledáme učebny, a začínáme se pomalu, ale jistě zabydlovat. Říká se, že prvák rozhodne, kdo na tuto školu patří a kdo si spletl dveře (a zkusí studovat něco jiného). První den se rovnal velké nervozitě z neznáma, byl plný nových věcí, plašení a strachu. Podle mého názoru jsme to ale zvládli úspěšně všichni. Co se týká kolektivu, docela jsme si „sedli“. Samozřejmě když se někdo s někým bavit nechce, nemůžeme ho nutit, ale to u nás zatím ještě není. Teď máme všichni možnost zkusit si svou volbu na vlastní kůži a čas rozhodne. Je to o nás...
Veronika Karasová ZDA 1.A

Milý deníčku,

tak se září přehouplo do října a my jsme se konečně začlenili do chaotického dění na školních

chodbách. Snažíme se nevydát do špatné učebny a stíhat dočasně krátké fronty v bufetu, abychom se mohli najíst. Začali jsme si zvykat na zkoušení a dokonce se dostáváme do fáze, kdy si v latině nepleteme klíční kost s holení.

Tohle je pro mě, ale i pro ostatní další etapa života. I přes tu hromadu učení si to chci užít.

Mirka Neubauerová

Téma měsíce: Přezouvání/nepřezouvání

Když se tak po ránu procházím po škole, nejednou se mi stane, že zahlídnu žáka v botách, jak se nenápadně plíží po schodech. Ve většině případů je načapán dozorem, který v BOTÁCH hlídkuje a číhá na nebohé studenty. Žák je navrácen zpět do šatny a je mu doporučeno, aby se urychleně přezul, pokud nechce mít problémy...

A jaká je odpověď na otázku: Proč se učitelé taky nepřezouvají? Zeptali jsme se pana ředitele Štixe a paní učitelky Kletečkové ... Zde jsou jejich odpovědi 😊

Proč se učitelé nepřezouvají? To je přece jasné. Protože se nepřezouvám JÁ!! Víte, jak by vypadal ředitel v bačkorách s bambulí?? Trapně jako páprďa. Takže jediné lakýrky.

Váš ředitel K. Štix

Především je nutné si uvědomit, že učitelé se dělí na vyhraněné zouváky a nezouváky. Dalšími typy jsou tzv. sezónní zouváci. K těm patřím i já, ale přesto si troufám kompetentně položenou otázku zodpovědět.

Učitel(ka) se nezouvá, protože učitel(ka) v bačkorách je jako generál bez uniformy, rytíř bez brnění, kůň bez hřívy, Vochomůrka bez čepičky. Prostě něco chybí. Autorita je ohrožena.

A navíc, milí studenti, UČITELÉ se nepřezouvají kvůli VÁM!!!!!! Víte, jak tiše by se plížil pedagog v bačkorách s mechovou podrážkou po chodbách? Ani ta nejbdělejší hlídka mezi dveřmi by vás nestačila varovat oním známým: „Už déé!!“

V. Kletečková

A nyní, deset zaručeně pravdivých důvodů, proč se učitelé nikdy nepřezouvali, nepřezouvají a přezouvat nebudou:

- Učitel nikdy nemá špinavé boty, a to ani tehdy, je-li venku bláto, sníh, mokro a břečka!
- Protože od nohou je největší zima a učitel si musí chránit zdraví po celý školní rok!
- Protože každý učitel potřebuje klid a nohy v teple!
- Učitel se zásadně nepřezouvá, aby byl první ve frontě na oběd!
- Učiteli se nikdy nezpotí v botách nohy, a to ani tehdy, je-li v nich celý den!
- Protože za učitelský plat si bačkůrky pořídít nemůže (Toto není chyba učitele samotného, nýbrž ministerstva školství a celého systému)!
- Protože učitel je natolik zaneprázdněn, že nemá čas se přezouvat!
- Protože do sborovny nikdy nepřijde školník zkontrolovat přezutí!
- Protože učitel v bačkorách vypadá směšně a zranitelně!
- Protože přesně kvůli tomu, aby se nemusel přezouvat, studoval ;)

M. Vítovcová

Paparazzi

Aneb, co se kde šustne...

O prázdninách změnila svůj stav p. uč. Narovcová. Vytvořila sloučeninu s Uhlíkem, takže je teď Uhlíková. Redakce gratuluje a věří, že její vazba je pevná, protože slučování s jinými prvky periodické soustavy by přinášelo komplikace. Zvláště špatně by se vyslovovalo jméno Olovová a pletlo se se Lvová.

Do manželského přístavu vplula i p. uč. Sedláková. Nejdříve to indiskrétně prozradil p. ředitel a pak změněné příjmení na dveřích kabinetu. Bohužel se našim reportérům nepodařilo zjistit datum svatebního obřadu, Podlavičník by byl určitě „při tom“. Dodatečně gratulujeme.

V říjnu oslavil p. uč. Vazač významné jubileum. Indiskrétně prozrazujeme, že to bylo 26 let „malinko pryč“. Oslavenec v den narozenin létal v oblacích (doslova). Aby si to někdo špatně nevysvětloval, nešlo o drogy, ale o VYHLÍDKOVÝ LET!! A ten den byly mraky až na zem.

Gratulujeme k výročí i přežití.

Jsme zdravotnická škola, a tak dostal p. učitel originální dar. VLASTNÍ ZDRAVOTNÍ SESTRU!!! Přestože věk je pouze relativní číslo, schopná a silná zdravotní sestra se vždy hodí (zejména na lyžích a na pivu je zdravotnický dozor nepostradatelný).

Moudra a perličky nejenom z naší školičky

Moudra slavných i neznámých – tentokrát o životě.

Soudím, že pánbůh tvoře člověka, přecenil svoje možnosti. (Wilde)

Přirozeně, že vím, že nic nevím. Ale každý to nemusí vědět. (Gundelach)

Člověk, který jako první použil místo oštěpu nadávku, se stal zakladatelem civilizace. (Freud)

Není smutnějšího zjevu, než mladý pesimista, leda ještě starý optimista. (Twain)

Měl čisté svědomí. Nikdy ho nepoužíval. (Lec)

Mnozí se žení jen z vypočítavosti. Kdyby byly jejich výpočty alespoň správné! (Kurella)

Představte si to ticho, kdyby lidé říkali jen to, co vědí. (K. Čapek)

Počítač vám ušetří spoustu práce, kterou byste bez něj vůbec neměli.

Když jsem byl malý, byl jsem namyšlený... Ale teď už nemám chybu.

Dlouho jsme se té anekdotě pana šéfa smáli, než jsme pochopili, že jde o pracovní úkol.

Vykouřená cigareta zkracuje život o dvě minuty, vypitá láhev rumu o čtyři minuty a pracovní den o osm hodin.

11 nejčastějších vět ve škole:

1. Za jak dlouho zvoní?
2. Co? Jaká písemka?
3. Dáš mi to opsat?
- ... 4. Já to nechápu!!
5. Co máme za hodinu?
6. Jaká strana?
7. Já už chci domů!
8. Cože? Byl úkol?
9. Tohle jsme se neučili!!
10. Konečně přestávka!!
11. Co říkal/a??

(Zdroj – internet)

„Moudra“ z našeho ústavu

Žák: „Parlament se dělí na dvě komory – pravou a levou.“ (Škoda, že chybí ještě ty dvě předsíně, pak by to mohlo fungovat jako dokonalý orgán.)

Žák: „Voskovec a Werich se inspirovali grioteskama.“ (Trocha alkoholu pro inspiraci neškodí.)

Učitel při čtení diktátu: „Tam, kde holubi nemají dost potravy, létají holubí lejna na pole na okraji města.“ (Nekrmte holuby na náměstí a oni si poletí ulevit za město.)

Žák: „Vnější obal mozku je Magna charta.“ (Magna charta libertatum neboli Velká listina práv a svobod je anglický právní dokument. Vnější obal mozku je mater dura neboli tvrdá plena. Ale obojí je latinsky, tak co!?)

Žák: „Český básník a novinář Karel Havlíček Poborský...“ (Jeden to uměl slovem, druhý nohama. Dohromady by z nich byl geniální fotbalista)

Žák: „Mezi světová náboženství patří hiundaismus...“ (Hyundai je zřejmě dobrá značka, ale modlit se k ní je trochu přehnané.)

Žák: „Hmotnost se měří v metrech.“ (Tak paní, kolik m³ vážíte?)

Žák: „Státní symbol je pětiocasý lev s vypláznutým jazykem.“ (Konečně pořádný státní symbol! Kam se hrabe nudná německá orlice nebo skotský lev – má chudák jen jeden ocas.)

Učitel: „Už zvoní, neloupejte mandarinku, nechte si ji na potom.“

Žák: „Já už ji nebudu jíst, to je jen jako afrodisiakum.“

Učitel: „No, s klukama to nic nedělá... Nemyslela jste aroma?“

Žák: „No, vlastně jo.“

Učitel: „Jaké typy tepelných motorů znáte?“

Žák: „Vznětlivý.“

(Není nad temperamentní motor.)

Učitel: „A klíště nám přenáší jakou nemoc?“

Žák: „To bude ta, no... Bulimie?!“

(Přežraných a blinkajících klíšťat letos bylo!)

Proč nemají studenti čas se učit?

Ne! Opravdu není jejich chybou, pokud nedokončili ročník, nebo pokud mají mnoho nesplněných zkoušek. Rok má totiž pouze 365 dní.

A zde je pro to vědecké vysvětlení:

1. NEDĚLE - KAŽDÝ ROK JICH MÁ 52
ZBÝVÁ 313 DNÍ
2. 50 LETNÍCH DNŮ - TAKOVÝCH, KDY JE PŘÍLIŠ
HORŤKO NA TO, ABY SE ČLOVĚK UČIL
ZBÝVÁ 263 DNÍ
3. 8 HODIN SPÁNKU DENNĚ - TO JE DOHROMADY
122 DNÍ
ZBÝVÁ 141 DNÍ
4. HODINA DENNĚ PATŘÍ SPORTOVÁNÍ, COŽ JE DOBRÉ
PRO ZACHOVÁNÍ ZDRAVÍ - DOHROMADY 15 DNÍ
ZBÝVÁ 126 DNÍ
5. DVĚ HODINY DENNĚ PATŘÍ STRAVOVÁNÍ. JÍDLO JE
NUTNÉ DŮKLADNĚ ROZMĚLNIT V ÚSTECH, ABY
ČLOVĚKA NEBOLEL ŽALUDEK. DOHROMADY 30 DNÍ
ZBÝVÁ 96 DNÍ
6. HODINA DENNĚ PADNE NA KLÁBOSENÍ (ČLOVĚK
JE TVOR SPOLEČENSKÝ) - 15 DNÍ
ZBÝVÁ 81 DNÍ
7. ZKOUŠKOVÉ DNY - JE JICH NEJMÉNĚ 35 KAŽDÝ ROK
ZBÝVÁ 46 DNÍ
8. DOVOLENÁ A STÁTNÍ SVÁTKY - 40 DNÍ
ZBÝVÁ 6 DNÍ
9. NEJMÉNĚ 3 DNY ROČNĚ STUDENT PROMARODÍ
ZBÝVAJÍ 3 DNY
10. FILMY A JINÁ ZÁBAVA - NEJMÉNĚ 2 DNY
ZBÝVÁ 1 DEN
11. POSLEDNÍ ZBÝVAJÍCÍ DEN JSOU SAMOZŘEJMĚ
STUDENTOVY NAROZENINY

(Zdroj – internet)

Harkness: revoluční výuková metoda?

(Věrní čtenáři Podlavičníku si jistě vzpomenou na rozhovor s titulkem „Náš student míří za oceán“, který vyšel v jednom z předloňských čísel. Roman Huszár z ZLY4 loňský školní rok prožil v USA na prestižní Phillips Exeter Academy. Následující reportáž přibližuje netradiční způsob výuky na této škole.)

V naší zemi jsme byli odjakživa zvyklí na poněkud konzervativnější způsob výuky. Pozdrav ve stylu povstání na začátku hodiny a hrobové ticho během vyučování jsou pro nás samozřejmostí, které se vybaví snad každému při vzpomínání na zážitky ze školních lavic.

V USA, přesněji na škole Phillips Exeter Academy, která se nachází v severovýchodním státěčku New Hampshire, to berou za úplně jiný konec. V roce 1930 získala škola štědrý finanční dar od amerického filantropa a ropného magnáta Edwarda Harknesse. Finanční obnos (asi 5,8 mil. dolarů) škola obdržela za účelem radikální změny v dosavadním způsobu výuky.

Metoda vyučování spočívá v aktivním zapojení žáka do diskuze kolem oválného stolu, nazývaného, podle autora metody, Harknessův stůl. V každé učebně je nanejvýš dvanáct žáků spolu s učitelem. V takovém uskupení je vedena diskuze o daném tématu. Cílem metody Harkness je dovést žáka ke schopnostem nezávislého myšlení a efektivního vyjadřování.

Momentálně se nacházím v učebně profesorky americké a světové historie Molly McKean Davis. Je to jedna z mých prvních hodin na nové škole a zároveň jedna z prvních zkušeností s onou metodou Harkness, kvůli které se škola tolik proslavila. Na dnešní hodinu jsme si měli pečlivě pročíst sekci o imigraci do USA v období tzv. Gilded Age (období, kdy byl kapitalismus na svém vrcholu a práce byla prakticky pro každého). Dvacet stránek jsem si prostudoval, vypsals poznámky a už od včerejšího večera mám radost z toho, jak jsem se na první hodinu historie připravil.

Hodina pro mne začíná naprosto netradičním způsobem. Učitelka si sedá mezi dva z mých spolužáků, upřímně na nás hledí a říká: „Já tu nejsem, vy se rozhodnete, o čem si chcete povídat.“ Na poznámku učitelky McKean Davis jako první reaguje Zack Waterman po mé pravici: „Je toho dost, co bychom měli probrat. Navrhuji však začít otázkou, zda si Evropané vůbec pomohli tím, že se do Států přestěhovali.“ Hned ze začátku mě zarazí spisovná mluva. Nad provokativní otázkou se učitelka jen pousmála a čeká, až na ni někdo zareaguje. „Souhlasím

s tím, že je to dobré místo, kde začít, ale nechápu, proč naznačuješ, že si Evropané nijak nepomohli. Text učebnice dává jasně najevo, že imigranti utíkali před špatnými životními podmínkami, ekonomickými potížemi, náboženskou diskriminací, nedostatkem práce atd. Americká společnost na vrcholu kapitalismu nemohla být lepším místem pro vyřešení takových problémů.“ Polovina třídy, včetně mne, kýve hlavou. Sameerův argument se mi jeví jako solidní, jelikož si z učebnice dobře pamatuji hrůzy, před kterými imigranti utíkali. Sameerovu tvrzení se ale rozhodne oponovat Mikayla Reine, dívka po mé levici: „Nemůžeš ale jako základ svého argumentu využít fakt, že imigranti měli dobrý důvod utéct. Myslím, že bychom také měli vzít na mysl situaci, do které se imigranti dostali, když přijeli. Autor učebnice sám tvrdí, že se imigranti stali pouhými otroky kapitalistického monopolu. V továrnách pracovali více než patnáct hodin denně a neměli ani dostatek peněz na uživení svých rodin. Chceš mi snad říct, že útěk do takového otroctví se ti jeví jako nejlepší řešení?“

Roman Huszár ZLY 4

Diskuze pokračuje podobným nabroušeným způsobem až do konce vyučování. Ačkoliv jsem celou dobu zticha, první hodina stylem Harkness je pro mne naprosto fascinující. Systém není postaven na výkladu učitele, ale na názorech studentů. Fakta v učebnici jsou pro studenty Exeteru pouhými opěrnými body, na kterých budují svá tvrzení. Předem již vím, že si toho koncem školního roku o americké historii nebudu moc pamatovat. Jsem si však jistý, že za schopnost kritického myšlení to stát bude. Už teď se těším na příští hodinu.

Celostátní seminář SOČ

Brno 2012

„A jako poslední slečna Dominika Chválová,“ ozve se z úst ing. Tomáše Doseděla a já si s úsměvem jdu pro poslední osvědčení z tohoto semináře.

Nacházíme se v Brně, je 3. listopadu a dnešní den oficiálně končí podzimní seminář pro účastníky letošní soutěže SOČ. Balíme se domů a vůbec se nám odtud nechce.

Seminář trval od čtvrtka do sobotního odpoledne, zúčastnili jsme se mnoha přednášek a dozvěděli se mnoho zajímavých věcí z oblasti vědy a výzkumu.

Pokud patříte mezi letošní účastníky SOČ a nevíte si rady, ráda vám poskytnu jakékoliv informace, třeba na mnou pořádané prezentaci o této akci, nebo o přestávce ve škole. ☺

Pohled od katedry

Po téměř dvaceti letech praxe jsem dospěla k závěru, že studenti nemají 5 smyslů jako ostatní lidé, ale mají navíc 6. smysl!! Zatím tento neznámý jev nikdo nepopsal. Lékaři, vědci nemají o něm tušení. Jsem přesvědčená, že i ostatní kolegové ho zaznamenali, ovšem my učitelé jsme skromní, nejde nám o slávu, ale o výuku a v té 6. smysl jenom překáží. Takže o něm nepíšeme vědecké studie, ale vši silou ho potíráme.

Tak jako zvířata cítí nebezpečí, studenti mají v hlavě jakousi kontrolku, která se rozbliká, když učitel vysloví slovo, které by si měli zapsat do poznámek. Hned to vysvětlím. My češtináři si totiž dáváme záležet na tzv. omáčce, tj. zformulování faktů. Volíme zajímavá slova, soustředíme se na barvu hlasu, vybíráme gesta... To všechno s nadějí, že studenta zaujmeme, okouzlíme výkladem. A studenti nám to IGNORUJÍ. Student si prostě během „omáčky“ napíše pár sms, dopíše úkol z matiky, zdřímne si nebo jen tak „kouká doblba“. V okamžiku, kdy učitel vysloví fakt, který by si měl poznamenat, studentovi se v hlavě divoce rozbliká kontrolka BACHA – NĚCO ZAPSAT!

Malá ukázka z praxe:

Já: „V románu Stříbrný vítr, který je obrazem bolestného dospívání, vystupuje hlavní hrdina Jan Ratkin . (soucitný tón hlasu, hlava skloněná, ruka na čítance s ukázkou)

Student, který do té doby setrval v jakémsi kómatu, se probere a vymrští se s výkřikem:

„Kdo?? Co?? Ten Ratkin, to je dílo, nebo další autor?

Já: „Teď to říkám, to je hlavní hrdina románu Stříbrný vítr.“

Student si zapíše, že Jan Ratkin není ani dílo, ani další spisovatel a opět upadá do svého komatózního stavu, aby se za chvíli probral s tím jeho: „Co?? Kdo?? To je kdo?? To je další spisovatel??“

Učitel si zoufá a nerad si přiznává, že by možná bylo účelnější a jednodušší, kdyby mluvil v heslech jako robot. Jenže my učitelé jsme idealisté, pořád věříme, že tou svou „omáčkou“ zaujmeme alespoň jednu studentskou duši. Možná příště.....
V. K.

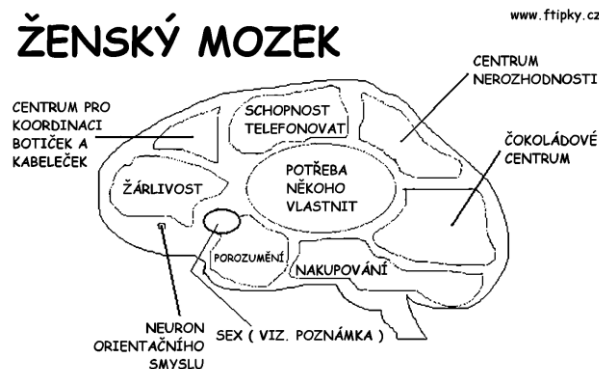
Nové večerní semináře na školní rok 2012/2013

(Zdroj – internet)

NABÍDKA VEČERNÍCH KURZŮ PRO ŽENY A SLEČNY:

- 1) Jak rozeznat naftu od benzínu. (Dvouhodinová přednáška s následnou pětihodinovou praxí v terénu u čerpací stanice.)
- 2) Patří vložky a tampony do záchodu? (Otevřená diskuze, beseda s odborníkem z ČVAKU)
- 3) Miluje mě, nebo ne? (Videoprojekce na téma: "Odmítnout jít na procházku ještě nemusí znamenat, že má milenku")
- 4) Jeho mobil a účet na facebooku mi neřikají "pane". (Skupinové cvičení, jak odolávat pokušení "nakouknout")
- 5) Parkování (Půlroční každodenní intenzivní kurz obsahující dva měsíce teoretických cvičení, počítačové simulace a тренаžéry, čtyři měsíce praxe na cvičném parkovišti)
- 6) Nakupujeme samy nebo s kamarádkou. (Individuální konzultace, návštěva výcvikového centra samostatného nákupu)
- 7) Kurz hodnocení postavy před zrcadlem (Počítačová prezentace, tabulky s hodnotami pro určení bodu, kdy už jste opravdu tlustá a kdy ne)
- 8) Základy designu v auto-motivu (aneb řasy a kytičky na Audi nepatří)
- 9) Opravdová kuchařka se nebojí zeptat jeho maminky, jak dělá svíčkovou (Šoková terapie, svědecké výpovědi, degustace)
- 10) Kamarádky nemají pokaždé pravdu (Moderovaná beseda u kulatého stolu, vědecké důkazy podpořené statistickým výzkumem)
- 11) Kurz interpretace odpovědí aneb když "sluší ti to" opravdu znamená "sluší ti to". (Otevřené fórum)
- 12) I muž může mít kamarádky (Moderovaná beseda M. Jílkovou za dozoru pořádkových orgánů Státní policie)
- 13) Sex je radost, nikoli nástroj k vydírání (Korespondenční kurz, 3x skripta)
- 14) Auto má více než dvě rychlosti (Praktické ukázky v terénu, jízda na тренаžéru)
- 15) Lepší cholerik než bestie (Přednáška o tom, proč je lepší se vyvztekat, než se lstivě mstít)
- 16) Víím, co chci! A umím to jasně definovat. (Skupinová terapie doplněná individuálními konzultacemi a zakončená státní závěrečnou zkouškou)
- 17) Zdravověda I. (Půlroční kurz zvládnutí PMS a bolesti hlavy)
- 18) Zdravověda II. (Půlroční kurz ošetřování pacienta napadeného rýmičkou, důkazy o prospěšnosti sexu v období rekonvalescence)
- 19) Vlasy a životní prostředí (Rozprava o tom, proč je lepší odstraňovat vlasy z odpadu po každém sprchování, a o jejich dopadu na globální klima)

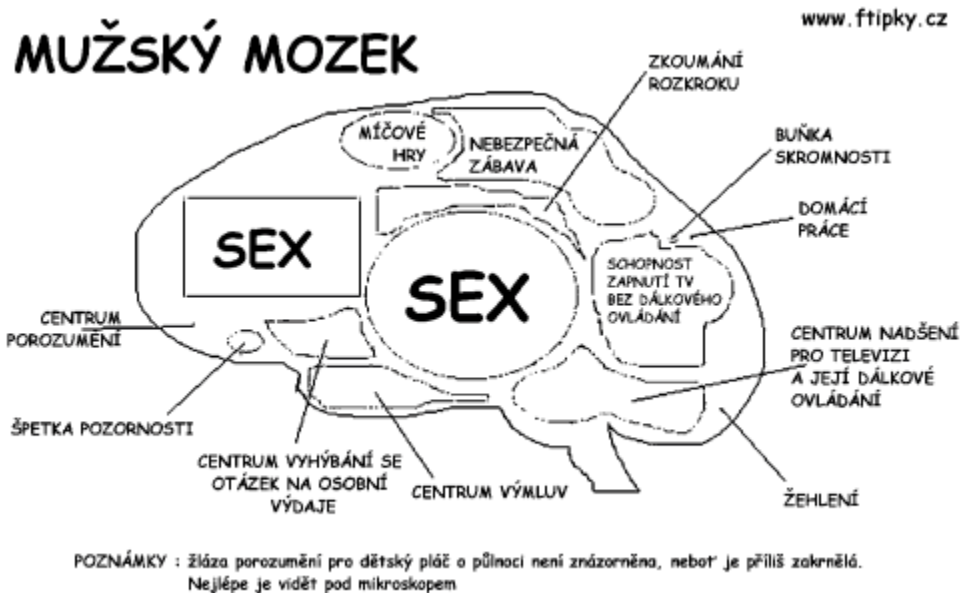
ŽENSKÝ MOZEK

POZNÁMKY : Všimněte si jak je malá buňka sexu těsně spojená se žlázou porozumění

NABÍDKA VEČERNÍCH KURZŮ PRO MUŽE:

- 1) Jak zalévat květiny za oknem. Prezentace a diapositivy.
- 2) Toaletní papír. Roste sám od sebe v držáku? Diskuse u kulatého stolu.
- 3) Dá se při močení vyhnout mokré podlaze? Skupinové cvičení.
- 4) Základní rozdíly mezi podlahou a košem na špinavé prádlo. Počítačová prezentace.
- 5) Neumyté nádoby. Doletí samo po večeři do dřezu? Videoprojekce s příklady.
- 6) Ukrýt ovladač nebo nechat i ostatní, aby jej používali? Nemoderovaná diskuse.
- 7) Klíče od auta a jiné drobnosti. Jak hledat ztracené věci bez ječení a obracení domu vzhůru nohama. Otevřené fórum.
- 8) Zdravověda. To, že partnerce přineseme květiny, nemá negativní vliv na naše zdraví. Meditace.
- 9) Jak se stát ideálním společníkem při nákupu a při tom, když žena řídí auto. Relaxační techniky, dechová cvičení.
- 10) Opravdoví muži se zeptají na cestu, když zabloudí. Svědecké výpovědi.
- 11) Jak bojovat se zakrnutím mozku a zapamatovat si manželčiny narozeniny a výročí svatby. Šoková terapie.

Čas a datum jednotlivých seminářů bude upřesněn !!!

Nová tvář v učitelském sboru

Na začátku nového školního roku se objevilo ve „starém“ učitelském sboru několik nových tváří. Ty samozřejmě hned vzbudily zvědavost. Především, ty mužské. Proto redakce přináší rozhovor s novým členem sboru, tentokrát s panem učitelem Petrem Sádlem...

Čím jste chtěl být, když Vám bylo 10 let?

Jako malý jsem hrával fotbal, takže jsem si přál být sportovcem, nejlépe fotbalistou. Potom mě „bralo“ herectví.

Kdy jste se rozhodl, že půjdete učit?

Chtěl jsem učit už v době, když jsem chodil na střední školu. Prostě líbila se mi představa učit.

Jaké je to učit na dívčí škole?

Holky jsou hodnější. Připadá mi, že si mě jako chlapa více váží.

Plánujete ve školství zůstat?

Chtěl bych. Tato práce mě baví.

Jaké je to přesídlit ze školních lavic za katedru? Vnímáte věci, které jste jako student nevnímal?

Podle mě studenti nedocení práci učitele, je tam těžká konfigurace mezi učitelem a studentem. Učitel musí být stále ve střehu. Od té doby, co učím, si hodiny jako student více užívám.

Jaký je Váš profesní cíl?

Na této škole se mi líbí a chtěl bych tady zůstat, ale zároveň bych chtěl poznat práci v zahraničí. Plánuji si udělat doktorát a chtěl bych učit na střední škole a zároveň na VŠ.

Redakce přeje panu učiteli Sádlovi, aby se mu u nás stále líbilo, aby mu dlouho vydržely pedagogické ideály a splnila se mu i ta přání z dětství. Třeba aby si zahrál v Národním Hamletu i fotbalovou první ligu. Díky za rozhovor a foto.

Studentské středy

Od začátku školního roku chodím každou středu do kostela Obětování Panny Marie na Piaristickém náměstí, kde se konají tzv. Studentské středy. Vždy od 18:00 kněz Josef Prokeš slouží mše pro studenty. Mše jsou velmi působivé, proto asi vídám pravidelně stejné tváře studentů, ale i ostatních lidí. Po mši následuje program, při kterém si všichni zúčastnění mohou společně popovídat a pobavit se.

Rozhodl jsem se udělat rozhovor s Josefem Prokešem, který Středy pořádá a dokáže mi o nich říct nejvíc.

Vím o tobě, že jsi kněz a zároveň učíš na Biskupském gymnáziu (dále Bigy). Můžeš mi, prosím, přesněji popsat, co všechno děláš?

Na Bigy učím náboženství (předmět o světových náboženstvích) a seminář religionistiky (pohled humanitních věd na náboženství). Také na Bigy funguju jako „Spirituál“. Spirituál je člověk, který pečuje o ducha školy, tzn. o dobrou atmosféru na škole, o ducha studentů a učitelů. Jsem k dispozici pro lidi. Snažím se je vyslechnout, poradit a pomoci jim. Dále se snažím dělat akce pro středoškoláky, jako jsou například Studentské středy.

Jako kněz pracuju hlavně na Bigy. Dneska není knězem jen ten, kdo má farnost na Šumavě a tam pečuje o kostelík. Kněz je může mít na starosti i nějakou školu. Mám každý den mši svatou, ale také křtím, pohřbívám a oddávám, ale velká část mé práce souvisí s Bigy.

Jak začaly Studentské středy?

Studentské středy začaly velmi pozvolna. Když jsem před 5 lety přišel do Českých Budějovic, tak zde už byla skupinka deseti studentů, kteří se rok před tím scházeli. Začali jsme těm setkáním dávat určitou podobu a přicházelo víc lidí.

Můžeš popsat, jak vypadá Studentská středa?

Studentské středy vypadají tak, že v šest hodin je mše svatá, kterou mám většinou na starosti já, nebo zveme různé hosty. Od sedmi hodin je další program. Snažíme se, aby byl pestrý a zajímavý. První středu v měsíci je čajovna, která má sloužit k tomu, abychom se víc poznali a mohli si jen tak popovídat. Druhou středu v měsíci se snažíme o teologický cyklus. Zveme různé osobnosti a studujeme křesťanství z různých pohledů. Třetí středu je tzv. středa na zakázku. To je středa, kterou připravují studenti sami. Téma čtvrté středy je „Bez vytáček o křesťanství“, nebo nějaký jiný program.

Chtěl jsem se zeptat, jestli existuje v průběhu roku i jiný program, než jsou Studentské středy?

Když to vezmeme od začátku, tak „Bez vytáček o křesťanství“ je program pro středoškoláky, který je čtyřikrát do roka. Snažíme se být v nějakém civilním prostředí, jako je třeba klub nebo divadlo a tam se snažíme otevřeně mluvit o křesťanství. Každý může říct, co chce. Zveme si významné hosty, kteří mluví o křesťanství ze svého úhlu pohledu. Dále se snažíme obnovit kostelík svaté rodiny na Senovážném náměstí, nejen aby sloužil pro Bigy, ale hlavně jako místo pro středoškoláky, kteří studují v Českých Budějovicích. Chceme, aby to bylo místo, které bude duchovně zajímat právě studenty. Místo, kam můžou zajít do ticha, a zároveň místo k modlitbě. Další akce se jmenuje Noc žalmů. Je to noc, kdy by se mělo přečíst všech 150 židovských žalmů. Začíná se v šest hodin a končí v půl jedné ráno. Zúčastní se různé osobnosti z Českých Budějovic. Na příští noci bude číst pan primátor, rektor Jihočeské univerzity, ředitel Jihočeského divadla a tak dále.

Kdo ti všechno pomáhá s pořádáním Střed?

Snažíme se, aby to co nejvíce aktivní byli studenti. Účastní se i různí lidé, kteří jsou ochotni něco dělat, a mám tým asi 5 lidí, kteří už nejsou středoškoláci ☺, jako např. sestry „Notrdamky“, které také pomáhají.

Poslední otázkou je, jestli jsi spokojený se současnými Studentskými středami a jestli máš nějaké další plány?

Jestli jsem spokojený, to nevím, ale jsem za to vděčný. Jsem rád mezi mladými lidmi. Plány do budoucna jsou. Chtěl bych, aby to tady zůstávalo otevřeným místem, kam lidé mohou přicházet a můžou se dozvědět něco o křesťanství. Je to spousta práce a budu rád, když se to bude dařit.

Pokud byste se chtěli dozvědět víc o Studentských středách, tak se můžete podívat na <http://www.studentskestredy.cz/>, nebo rovnou ve středu přijít mezi nás.

Martin Jindra

Ze školních lavic

Stejně jako minulý rok, i v tom letošním budeme v Podlavičníku uveřejňovat práce studentů naší školy. V tomto čísle se můžete těšit na kresbičky, malůvky a jednu velice povedenou povídku.

Pes nejlepší přítel člověka

aneb co je na tom pravdy

Už odmala jsem toužila po psovi, který by mě doprovázel na každém kroku a byl mým dobrým čtyřnohým přítelem.

Když mi bylo 9 let v mém životě se objevil můj první pes. No pes, pokud se pes o velikosti pytlíku mouky dá považovat za psa a ne japonskou miniaturizaci. Ovšem Fanyňka nespĺňovala můj požadavek doprovázet mě na každém kroku, ochotně ho plnila pouze, když jsem se chystala do postele. Svůj talent neprojevila v agility, ani v dogdancingu, jak jsem si přála, ale v pití kávy s mou mamkou na gauči, tedy v gaučingu. Není divu, že jsem byla zklamaná a postupem času zatoužila po dalším psovi. Dlouho jsem nevěděla, jaké plemeno zvolit, ale od té doby, co jsem viděla v televizi fenku Keysi, jsem měla jasno, že jiné plemeno než border collie nechci. Jiného názoru byla mamka.

Na smsky s textem, já chci borderku, zasílala odpovědi typu, já chci Harrisona Forda!

Bohužel Harrison Ford se do Českých Budějovic v dohledné době nechystal a já propadla zoufalství. Na moje prosby a sliby reagovala vždy výrazným a hlasitým: „Ne!“

Po čase začala být unavená a její dříve rozhodné ne začalo ztrácet na intenzitě.

V jedné slabé chvíli řekla: „Zlepší vysvědčení a budu o tom uvažovat.“ Zajásala jsem a do učení se vrhla po hlavě. Chudáci učitelé nevěděli, jak si vysvětlit mou snahu. Někteří možná doufali, že mě zaujali svým zápalom pro předmět. Tímto se jim omlouvám, moje motivace byla úplně jiná. V den vysvědčení jsem si odnášela vytoužené známky a mamce je podávala div ne na stříbrném podnose. Nutno dodat, že moje mamka je učitelka a ty dodržovat sliby prostě musí. Myslím, že hořce litovala, že netrvala na Harrisonu Fordovi. Když se dozvěděla, že border collie je velmi aktivní plemeno a musí se mu věnovat hodně času, jinak zdemolují celý byt, neváhala a vnucovala mi jiné psí rasy. Snažila se usilovně, ale marně. Já si stála za svým. Zdeptaná a psychicky unavená matka rezignovala.

Usmálo se na mě štěstí a našla jsem chovatelskou stanicí poblíž našeho domova, kde se měla narodit brzy štěňátka. Neváhala jsem a zamluvila si fenku. Bohužel tři už byly zamluvené a mně nezbylo nic jiného než čekat a doufat, že se narodí aspoň čtyři holky. Přesně v den mých narozenin se narodila čtyři štěňátka, dvě fenky a dva pejsci. Přestože jsem byla pevně rozhodnutá, že chci fenku, při pohledu na jejich společnou fotku mi bylo jasné, že nechci žádné jiné štěně. Pejška jsem pojmenovala Timmy.

Chodila jsem ho pravidelně navštěvovat a nemohla se dočkat, až si ho odnesu domů. Konečně nastal ten osudný den a já si mohla Timmíka odvést.

Začátky byly opravdu těžké, články o borderčí aktivitě nelhaly a já se vracela z každé procházky zdeptaná a unavená. Timmy mě nešetřil spousty trapných situací. Vbíhání do cizích otevřených dveří bylo na denním pořádku. Třešničkou na pomyslném dortu se stala příhoda, kdy Tim vběhl do zahrady luxusního domu a zavřely se za ním elektrické dveře, přičemž já zůstala na druhé straně. V panické hrůze jsem začala volat jeho jméno, ovšem já jsem ho v té chvíli vůbec nezajímala, daleko přednější mu bylo jezírko. Jelikož Timmy není pes, který o svých činech přemýšlí, on jedná, skočil parádního placáka do vody a nadšeně plaval mezi lekníny. Méně nadšení byli majitelé, když mi vraceli mokrého psa obaleného vodními rostlinami.

Dnes je Timmíkovi rok a stejně jako já prožívá pubertu (chudák mamka!). Nudné dny obohatil svým humorem. Závidím mu jeho optimistický přístup k životu (dokáže se radovat z každé hlouposti). Pravda, že s jeho příchodem mi přibylo hodně práce a ranní vstávání také není moje parketa, ale získala jsem tím nejlepšího psa a přítele zároveň.

Magdalena K. AZT1

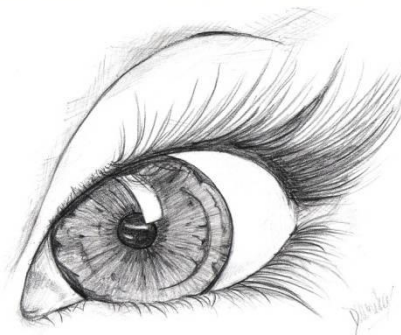
Klárka Bartyzalová AZT 4

Michal Chrt ZLY3

Domča Smržová ZDA 3. B

Mary AZT4

Pohled z lavice

Schválně jestli víte, podle čeho si učitelé vybírají své oběti ke zkoušení. To je častá otázka, kterou si pokládají studenti ve školách. Ale kdo zná odpověď?

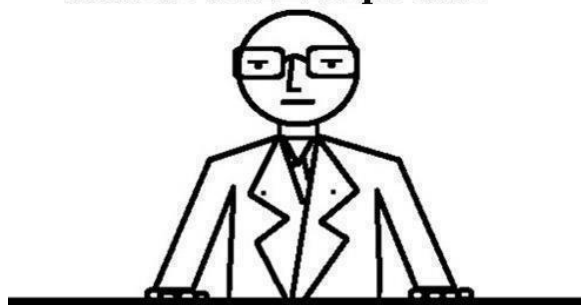
Existuje řada možností, stačí si vybrat. Podle mého má určitě každý učitel svůj styl zkoušení. Někteří učitelé zkoušení zrovna moc neupřednostňují, takže raději nezkoušejí a místo toho píšeme testy. To jsou ale spíše výjimkou, protože pro většinu učitelů je ústní zkoušení zábavnější než opravování hromady písemek. Tito pedagogové pak volí mezi metodami zkoušení. Nejčastější takovou metodou je „Náhoda“. Aby toho však nebylo málo, tato metoda se dělí na dvě skupiny. První skupina spočívá v zcela náhodném výběru podle seznamu, třeba se zavřenými očima. Je to opravdu náhoda, pokud ale učitel tajně neotvírá oči. A ta druhá skupina je taková, že vyučující počítá, na koho padne číslo, je samozřejmě zkoušený. Podle mě je to spíše takové pohrávání s obětí, protože učitelé mají vybráno hned, jak přijdou do třídy a jen předstírají, že rozpočítávají, aby to nebylo podezřelé. Někdy si učitel vybírá podle toho, kdo mu zrovna padne do oka.

Další metodou je „Poprava“. Název proto, že učitel bere k tabuli nelítostně jednoho po druhém. A to je asi nejhorší ze všech těchto způsobů..

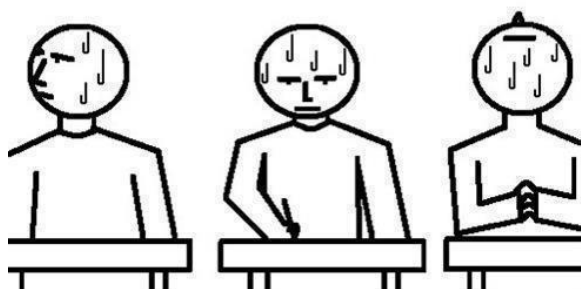
Jestli tedy chcete vyváznout ze zkoušení s lepší známkou, než je 5, raději se uče, protože třeba je příště řada na vás.

Andrea Lišková ZLY 1

Učitel položí těžkou otázku a začne se rozhlížet po třídě

**NESMÍM....NAVÁZAT....
OČNÍ....KONTAKT....**

Back to school!

Skvělej festák zdarma! Tímto sloganem zvalo T-music studenty na koncert k zahájení akademického roku 2012/2013. Pro studenty po celé České republice. Tento koncert "cestoval" po největších městech Čech a Moravy. 18. 9. Olomouc, 20. 9. Brno, 25. 9. České Budějovice, 27. 9. Plzeň, 2. 10. Ostrava, 4. 10. Praha. Největší ohlas byl logicky v Praze. Zde turné vrcholilo, návštěvnost přesáhla 100 tisíc studentů. Budějovice sice neměly největší účast, ale ani nejmenší. Budějovice oprávněně nosí titul univerzitního města, na T-music přišlo přes 8000 studentů, ale také učitelů a dalších návštěvníků. A jak to vypadalo na místě? Program trval od 15:00 do 22:00 hodin, vystřídala se základní pětice kapel: Vypsaná fixa, Mandrage, Cocotte minute, Tleskač, Eddie Stoilow. Kapela, která se "postarala" o početné publikum, byla Mandrage. Ale největší zájem byl o Tleskače a Vypsanou fixu. Tento festival proběhl teprve po druhé, ale T-music plánuje již program na další rok a slibuje ještě nabitější program.

Kultura na zdrávce i mimo ní!

Skauti Holubov Vás srdečně zvou
na
COUNTRY BÁL

skaut

Který se koná v sobotu 17. 11. 2012
v obecním sále restaurace Pod Kletí od 20⁰⁰ hod

Co na Vás čeká? - předtančení
- tombola
- soutěže

K tanci a poslechu hraje country kapela
PATROLA

Vstupné 100 Kč

Akci pořádá Junák – středisko Holubov – Křemže; 2. oddíl Holubov

Plesová sezóna na SZŠ a VOŠZ

Plesejte celý leden!

Letošní maturitní ročníky srdečně zvou učitele, spolužáky a kamarády na slavnostní maturitní plesy, které se konají:

ZDA 4.B 10.1. Artigy

ZDA 4.A 11.1. Pavilon Z - Výstaviště

MSR 4 11.1. Artigy

ZLY 4 16.1. Metropol

AZT 4 25.1. Artigy

